



# Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

## Mia zanì plinòns písteas-ágapiss kai sofias

106ον

Περὶ τῶν ἡδικῶν ἀρέστων τοῦ Χριστιανισμοῦ.  
Τίνες εἰσὶν αἱ θεμελιώδεις ἡδικαὶ ἀρέσται τοῦ χριστιανισμοῦ;  
Ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς, καὶ ἡ ἀγάπη ἀνταῖ εἰσὶν αἱ θεμελιώδεις ἀρέσται τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἔστις πάντες χριστιανικὲς ἀρέσταις, δότες ἐξ αὐτῶν ἀπορέουσιν ὡς αὐτὸς ἀφύσιον καὶ ἀνεξαντήτων πηγῶν ἄποιαν αἱ λοιπαὶ ἀρέσται αἱ ἀγούσαι εἰς τὴν χριστιανικὴν τελεότητα.

Τὶ εἶναι πίστις;

—Πίστις εἶναι ἀπολυτραγμῆτος καὶ ἀδιάκριτος συγκατάθεσις καὶ ἐλευθέρα ἀποδοχὴ τῶν ἀκούσθετῶν θείων ὅμιλων ἐν πληθωροφρίᾳ τῆς ἀληθείας τῶν κηρυχθέντων θείᾳ χάριτι.

Πόλλοι παρέγεται ἡ λέξις πίστις;

—Παρέγεται ἡ πίστις τοῦ πειθῶν καὶ ομηρίαν ἐν τῇ Κ. Διαθήκῃ αἱ τὸν ἕτη πειθῶν ἀποτέλεσμα τὸ προελθεῖν ἐκ τῆς ἀνοίκης τῶν θείων μητρῶν, δύοτε «ἡ πίστις ἐξ ἀποστολῆς, δύοτε ἡ ἀποστολὴ (συγκατάθεσίς) δύοτε σήματος Θεοῦ» (Ρομ. ἱ. 17). ἐτὸν καλέσθη πίστις, πιστότητα, εὐλογίσινος «πίστις πάντας ἀνεικυνμένος ἀγαθήν, τὸν διάσπαστον τοῦ Σωτῆρος ὥμινον Θεοῦ κοσμίων ἐν πάνται» (Τιτ. 6. 10). Ινανένεσται εἰς τὴν ἀληθείαν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθῶν καὶ ἰδῶν ὑμᾶς, εἴτε ἀπόντων, ἀξένων τὰ περὶ ὑμῶν, ἵνα στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μᾶς ψυχῆς, συναθλοῦντες τὴν πίστιν τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὶ εἶναι ἐλπίς;

—Ἄστεν δηλοὶ ἡ ἐλπὶς ἀποδεχθεῖται τὴν πίστιν μετ' ἀγαθῆς, προσωρίεσσας ἑπούσιας, τὸν ἀναγνωρίζεται δεῖται χάριτι καὶ ἐμένοντα ἐν τῷ ποτε τῆς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου τὸν φέροντα τὸν ἄνευστον σταύρον καὶ ἀλογούντων τὸν ἔχοντα τὸν Χριστό.

Τὶ κηρύττουν αἱ «Ἄγιαι Γεραφαὶ» περὶ τῆς ἀνεργείας τῆς πίστεως;

—Οτιὶ διποτεῖς «δέχεται τὰς ἀπαργελίας», «πειθεῖται περὶ τῶν ἀπαργελίων», «ἔξι μάντρας γίνεται λογχόν», «αἰδοῖσιν ιούχος μετὸν πολέμῳ», «ἀμολοεῖ ἐαντὸν ἔνοντας καὶ παρειδήμονος ἐπιζητοῦντας καλλιέργειαν γῆν καὶ εἰς πλήσιον ἐμπιστούντων πορὸς τοῦ Θεοῦ», δύοτε δέχεται τὸ ἀξέπονταν τὸν Θεόν.

Πῶς δημάρτεται ἡ εἰς Χριστὸν πίστις;

—Δικαιούσα νάπτις δύοτε καθοῖται τὸν ἀνθρώπον δίκαιον: Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ποτε τὸν Σωτῆρα καὶ προγενέτονα αὐτὸν δίκαιον καὶ ἀνθεκτικόν, «ἴναντες τὸν Λογχόν», «αἰδοῖσιν ιούχον» τοῦ Κυρίου τὸν Θεόν, καὶ ποτε τὸν Λογχόν, «ἴναντες τὸν Λογχόν», «αἰδοῖσιν ιούχον» τοῦ Κυρίου τὸν Θεόν, καὶ ποτε τὸν Λογχόν, «ἴναντες τὸν Λογχόν», «αἰδοῖσιν ιούχον» τοῦ Κυρίου τὸν Θεόν.

Πῶς δημάρτεται ἡ εἰς Χριστὸν πίστις;

—Δικαιούσα νάπτις δύοτε καθοῖται τὸν ἀνθρώπον δίκαιον: «Δικαιούσας τὸν οὐρανὸν καὶ προγενέτονα αὐτὸν δίκαιον, τὸν Λογχόν, «ἴναντες τὸν Λογχόν», «αἰδοῖσιν ιούχον» τοῦ Κυρίου τὸν Θεόν, καὶ ποτε τὸν Λογχόν, «ἴναντες τὸν Λογχόν», «αἰδοῖσιν ιούχον» τοῦ Κυρίου τὸν Θεόν.

Πῶς δημάρτεται ἡ εἰς Χριστὸν πίστις;

—Οποια τις ἀνάγκη νὰ ἡ ἡ πίστις τοῦ εἰς Χριστὸν πιστεύειν οντος;

—Ζῶσα.

—Πότε ἡ πίστις θεωρεῖται ζῶσα;

—Όταν ἐκόλασται διὰ τῶν ἔργων, δύοτε τὰ ἔργα εἰσὶν διποτεῖς ποτε τὸν οὐρανὸν δικαιούσας τὴς διά της λατέσεως ἑνεργούσας δεῖται χάριτι, δύοτε δηλοὶ ἐλεύσειν κάτιον πότερον;

—Οτιὶ διποτεῖς τὸν οὐρανὸν;

—Οτιὶ διποτεῖς τὸν οὐρανὸν;